

Nyílik előttünk az ajtó..

Barátságos környezet fogad, itt mindenki ismerős: könyvet szerető, a könyvtárat támogató emberek gyűltek össze az új rendezvényteremben szeptember 27-én. Meghívót kaptunk, díszvendégnek érezhetjük magunkat. Vendéglátóink kedvesen mosolyognak, bár látszik rajtuk egy kis feszültség, vajon jól sikerül-e az előadói est. Én ebben egy percig sem kételkedem! Bár a könyvtár szűkre szabott térségének is megvolt a maga hangulata, végre nem kell szoronganunk! Tágas, pálmafákkal, izléses függönyökkel, új bútorokkal berendezett teremben várakozunk. Kürty Zoltán képei díszítik a falat-egyik művészeti ág készíti elő a másikat. Megjelennek a

meghívott művészek: *Dunai Tamást* minden színházat, kultúrát kedvelő ember ismeri, jó érzés ilyen közelről látni-hallani! Mégis az előadói est nem róla, hanem a mellette lépkedő apró hölgyről kapta a címét: *Tarr Mari* a Madách Színház sűgönője immáron 55 éve. Mit tudhat egy sűgönő az országosan elismert színész mellett? Miért kaphatta meg a Magyar Köztársaság Ezüstkeresztjét ez az állandóan a föld alatt dolgozó sűgönő, akít a közönség alig vesz észre? Dunai Tamás egy József Attila-verssel indít: Minden rendű emberi dolgokhoz: "Van egy színház, végtelen és mibennünk lalció/Világtalan angyalaink játszógnak itt". Elképesztő, ahogy

a művész előadásában fölsejlik, megvilágosodik ennek a filozófikus versnek az értelme. Majd Radnóti Miklós Tétova ódája következik-a hátamon futkározik a hideg! Dunai Tamás egy harmadik művészeti ágat is bekapcsol: "bele-belefűj" a klarinétjába. Aztán lép elő a kis sűgönő, aki mindig is végtelen tiszteletet és részvétet érzett a színészek i-

ránt. Ez az a művészeti ág, amelynek a műalkotásai az elillanó pillanat gyönyörűségei. És már meséli is a kedves-kacagtató-könnyesbájós történeteket színészóriásainkról: *Domján Edittől Sinkovits Imrén* keresztül *Bessenyei Ferencig* hallunk személyes, nagyon emberi élményekről. Kivel nem állt kapcsolatban ez a Tarr Mari? Az nem is tartozott a

legnagyobbink közé. Folyamatosan beszél a sűgönő, szépen megformált mondatokkal, kedvesen, közvetlenül. Közben régi bakelit lemezek borítóit teszi föl, megidézve *Darvas Ivánt*, *Márkus Lászlót*, és két felejthetetlen párost: *Latinovits Zoltán-Ruttkay Éva*, *Páger Antal-Tolnai Klári* kettősét. Mégis sikerül a pillanat szépségeit rögzíteni? Mesél-mesél a kis sűgönő, akinek a műsorában a nagy színész teljes alázattal működik közre. Művészek ők, művészetet közvetítenek-nem celebek,

mint a divatos mai sztárok többsége. A műsor végén felzúg a taps, nemcsak mi hatódtunk meg, hanem az előadónő is, aki azt mondta: nem volt igaza *Domján Editnek*, hogy olyan fiatalon eldobta magától az életét, mert 75 évesen is lehet örömet szerezni az embereknek. Köszönjük ezt az örömet a Könyvtárosoknak is, akik így kedveskedtek a könyvtár támogatóinak. Két év múlva már igazi kulturális komplexummá fog fejlődni a hajdani kocsmá, de addig is érdemes ide minél gyakrabban betérni!

